

En mystisk historie

6. oktober 2020 af [Thomas Ole Brask Jørgensen](#)
0

ANMELDELSE

9999999

Forfatter: Peter Wandel

Tegner: Rasmus Meisler

Forlag: Cobolt & Davids Samling

Form: Hardcover, 138 sider i farver. 22 sider med katalog over udvalgte kunstgenstande fra Davids Samling.

Vejl. pris: 299,-

Udgivelsesår: 2020

Udgivelsesland: Danmark

***Den magiske spinel* åbner en portal til et festfyrværkeri af farver, en anden verden og en anden tid, men fortællingen om Sigurd, som har sin gang på kunstmuseet Davids Samling, ender desværre med at være lidt af en fuser.**

Vi er i København. Det er nat. Sigurd er på arbejde. Han sidder i museets vagtstue. Timerne er lange; bøger læses, kaffe drikkes, uret tikker, og pludselig lyder en alarm. Han går op ad trapperne, helt op til Islamisk kunstsamling på fjerde sal. Et loftvindue står åbent. Hvorfor? Der er ikke noget mistænkeligt at se.

På vej ned ad trapperne sker det, som ikke må ske. I mørket træder Sigurd helt forkert, falder ned ad trapperne og slår sig bevidstløs.

Dette fald sender ham ud på en rejse tilbage i tiden i tiden til Teheran i året 1812. Her viser den persiske fyrste Fath Ali Shah Qajar ham rundt i sit palads. Da Sigurd vågner finder han en indgraveret ædelsten i sin lomme, der ser ud til at være den samme spinel, han så i fyrstens hænder, og nu bliver han i tvivl om, hvad der er virkeligt. En rejse efter mening og viden tager sin begyndelse.

En svær øvelse

Historien om den unge og nørdede kunsthistoriestuderende Sigurd er kunstmuseets Davids Samling seneste forsøg på at ramme et bredere og yngre kultur- og historieinteresseret publikum. Tegneserien er forfattet af museumsinspektør Peter Wandel og fortalt i billeder af illustratør Rasmus Meisler, der nok mest er kendt for det grafiske udtryk på Weekendavisen og bøger med tegneseriesekvenser, (2012-samarbejdet med Camilla Hübbe, *Tavs*, og *Drengen med sølvhjelm* i 2019).

Populær-faglig visuel formidling er et koncept der har vundet et stadigt større indpas på tegneserieområdet de senere år, fordi det er en oplagt mulighed for museer og andre kulturinstitutioner til at formidle faglig viden i grafiske romaner, som uformelt appellerer til læsernes læring.

Wandel og Meisler er dygtige, ambitiøse og har en lidenskabelig tilgang til deres arbejde, men det er makkerparrets første hele grafiske roman, og det er ikke nogen nem opgave at kombinere traditionel fiktion med Davids Samling som scene og et katalog over en række af museets genstande.

Psykedeliske tidsrejser og banal kærlighed

Efter det skæbnesvangre fald følger vi Sigurd i hverdagen, som er dyster, grå og trist. Vi møder kollegerne, kommer ind under hovedpersonens hud, tanker og mimik. Han er nederst i hierarkiet som

nattevagt. Chefen synes, han er en drømmer, fordi Sigurd fortæller hende om sine oplevelser.

Han skal bare gå hjem og få sovet ud.

Der er heldigvis et lyspunkt for Sigurd på museet. En kvindelig kollega. Hun hedder Layla og er, som navnet betyder, en mørk skønhed; og hun er virkelig.

Godt hjulpet på vej af hippie-kollegaen Sten og sin egen nysgerrighed dykker Sigurd ned i en bog om sufisk talmystik og foretager flere mentale tidsrejser: til Indien og Taj Mahal i 1658, til Samarkand i 1404 og til sidst Konya i Tyrkiet i 1246. Her møder han hver gang tidligere ejere af den rubinrøde spinel, som alle er historiske personligheder, og han støder også på forskellige genstande fra Davids Samling.

Disse mystiske oplevelser overbeviser Sigurd om, at spinellen har magiske egenskaber, og han mener, at den kan hjælpe ham med at erobre den iransk-danske kollega, som han er mere end varm på. Han forsvinder mere og mere ind i fortidens mystik, bliver verdensfjern, og for udenforstående nærmest skør, og såvel jobbet som den spirende romance med Layla hænger på et tidspunkt i en tynd tråd

Som læser frygter man, at Oliver, den slibrige hipster med fuldskægget og de lidt for gode manerer, godt kunne være en seriøs bejler. Det kommer heldigvis ikke på tale. Layla ved, hvad hun vil have. Hun tænder på intelligens og vovemod. Ikke på en mand som smugryger på loftet og lader andre få skylden.

Hvor sympatisk og glædeligt det end måtte være, at Sigurd får sin elskede til sidst, så er det også den største svaghed i historien. Afslutningen er pinlig og tåkrummende, idet forholdet fuldendes med brug af en fortærsket visuel metafor (se illustration nedenfor).

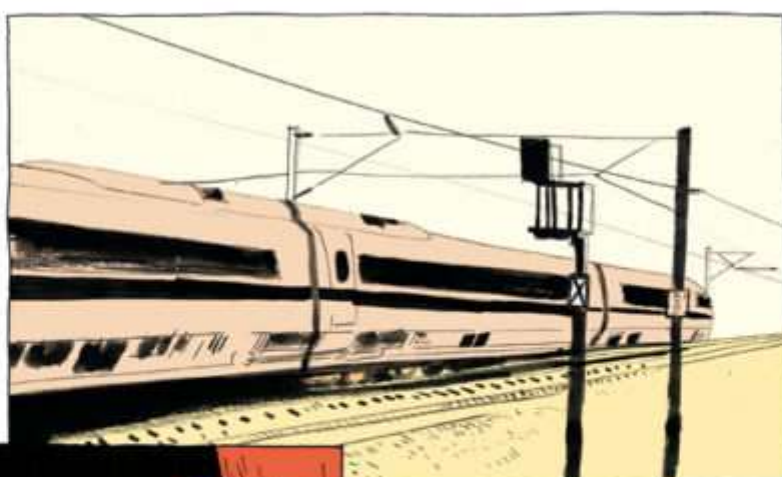
Didaktik og farvesymbolik

Ved første øjekast, og alene bedømt ud fra albummets cover, blev jeg sendt tilbage i tiden – til 1970'erne med forvrængede lys- og farveindtryk. Det lugtede langt væk af hallucinogene stoffer og bizar adfærd. Men jeg blev klogere på Meislers farvevalg, jo dybere jeg dykkede ned i farvernes betydning.

Selvom strengen minder mig om computerspil fra 1990'erne med karakterer i 3D-grafik, så fungerer de mørke farver, der til at begynde med illustrerer Sigurds sindstilstand, hvor det hele er lidt for surt og tomt, optimalt med de lyse farver, som fremhæver, at han udvikler sig undervejs på rejserne og bruger erkendelserne til at fokusere på det, som gør ham glad.

Kombineret med de forskellige rammestørrelser, og særligt dem som giver plads til de store billeder af bestemte steder i København samt velvalgte lydord og objekter, der pointerer reaktioner og effekter, efterlades læseren med et indtryk af en didaktisk tilgang til valg af farver og virkemidler. Det kan jeg godt lide.

Det er desværre ikke nok til, at *Den magiske spinel* skal læses for andet end den viden og entusiasme, med hvilken den formidler sit historiske og kunstneriske interesseområde, men det er stadigvæk godt nok til at få os ind på museet.

Thomas Ole Brask Jørgensen

Historiker med stor kærlighed til tegneserier og grafiske romaner som rammer den rigtige balance mellem underholdning, alvor og kreativ historieformidling.